

arbejdssky Medlemmer, men foreslaar Dispensation under tilsvarende Betingelser som ved det af Mindretallets Parti stillede Ændringsforslag til Lovforslaget om „Midlertidig Lov vedrørende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser“, der var til Behandling her i Tinget umiddelbart før Jul.

Nr. 15 til § 11. Det foreslaas, at Stk. e. udgaar, da Konsekvensen af Vedtagelsen er, at der teoretisk ellers er Hjemmel i den nye Lov til, at Medlemmer, der ifølge Kassevedtægten har Understøttelsesret i 7 Dage, kan arbejde de 6 Dage og faa Understøttelse den 7de Dag.

Nr. 16 til § 12. Som det fremgaar af Bemærkningerne, har der været ført Forhandlinger i Socialministeriets Arbejdsudvalg om en ændret Affattelse af Lovens § 17, Stk. 1; men da der ikke har kunnet opnaas Enighed om en ændret Affattelse, maa det anses for rettest at bibeholde den nuværende.

Nr. 17 til § 12. Det har vist sig, som anført i Bemærkningerne til Lovforslaget, at den nuværende Affattelse har givet Anledning til Vanskeligheder i Administrationen af Bestemmelsen, og da Mindretallet ikke kan gaa med til de af Ministeren stillede Ændringer, hvorved Fagorganisationernes Magt vilde blive betydelig forøget og Loven derigennem mere unneutral, foreslaas Stykket ændret tilbage til Affattelsen i Loven af December 1921, der var tiltraadt af alle 4 store Partier. Tillige er indføjet en Bestemmelse om, at hvis et Arbejde udføres til Bekæmpelse af Arbejdsløshed, da maa Arbejdsvægring ikke finde Sted, hvis der bydes en Løn, der mindst er $\frac{4}{5}$ af den, der i den paagældende Virksomhed eller Egn sædvanlig ydes for tilsvarende Arbejde.

Nr. 19 til § 13. Der foreslaas her i Lovforslaget en tvungen Forhøjelse af Minimumsdageantallet for den vedtægtsmæssige Forsikring fra 70 Dage til 90 Dage — dog med en Dispensationsbestemmelse —, og der foreslaas i § 14 en Forhøjelse af Maksimumsdageantallet for Understøttelser gennem Fortsættelseskasserne fra 90 Dage til et til-

svarende Dageantal som den vedtægtsmæssige Understøttelse, dog ikke over 140 Dage.

Disse Udvidelser kan Mindretallet ikke tiltræde — navnlig ikke for Fortsættelseskassernes Vedkommende, hvortil Medlemsbidragene kun er ringe. De vedtægtsmæssige Understøttelser hviler paa et mere forsikringsmæssigt Grundlag —, og der stilles derfor et Ændringsforslag, hvorefter Adgangen til et større Antal Understøttelsesdage gennem den vedtægtsmæssige Understøttelse lettes paa tilsvarende Maade, som Mindretallet foreslog under Behandlingen af den tidligere omtalte midlertidige Lov angaaende de statsanerkendte Arbejdsløshedskassers Fortsættelseskasser.

Nr. 23, Nr. 25 og Nr. 26 til § 14. Mindretallet kan alene under Hensyn til den økonomiske Situation ikke tiltræde de foreslaaede Bestemmelser.

Nr. 28 til § 16. Paragraffen kan Mindretallet ikke tiltræde under Hensyn til den økonomiske Situation.

Nr. 29 til § 17. Mindretallet kan ikke tiltræde den foreslaaede Affattelse, men stiller i Stedet Forslag om en anden Affattelse af Lovens § 31, Stk. 5.

Et andet Mindretal. (Olaf Nielsen, C. J. F. Sven og Unmack) indstiller Lovforslaget til *Forkastelse*, idet man forbeholder sig i Salen at motivere sit Standpunkt.

Ændringsforslag.

Til § 1.

Af et *Mindretal* (Bækgaard, S. C. Nørgaard, K. Pedersen og Stensballe):

1) I 2det Stykke, sidste Linie, indsættes: „1 000“ og „500“ i Stedet for „600“ og „300“.

Til § 2.

Af *Udvalget*, tiltraadt af *Socialministeren*:

2) I 9de Linie (Stk. c) indføjes efter „Formanden“: „(Suppleanten)“.